

[Trøjborg]

Vi har noteret os, at Danmark er blevet anmodet om at bidrage med et hovedkvarter-kompagni, der er tænkt placeret i Sarajevo, et antal militære observatører samt noget militærpoliti. Vi har også noteret os, at den nye styrke i lighed med den eksisterende FN-styrke vil være underlagt reglerne for FN's fredsbevarende operationer, hvorefter våben alene kan anvendes i selvforsvar, men at FN-generalsekretæren har præciseret, at i denne situation betyder det, at et angreb som sådan på konvojen med nødforsyninger også er at betragte som et angreb på eskorteringsstyrken.

Denne præcisering har givet anledning til alvorlige overvejelser. Af flere grunde har Socialdemokratiet i denne enkeltstående situation valgt at stille mere skærpede krav om frivillighed end normalt. En stor debat om, at også officerer har meldt sig til forsvaret på et andet grundlag end det, vi her taler om, er ikke god for nogen. Selvfølgelig kan dansk forsvar stille den ønskede styrke af frivillige.

En anden væsentlig begrundelse er ønsket om en så bred og en så robust opbakning fra Folketinget bag beslutningen som overhovedet muligt. Det er klart, at ubetinget frivillighed afslører, at dansk forsvar ikke i tilstrækkelig grad er klar til at løse de opgaver, vi må forudse vores del af verden i et stigende omfang vil komme til at skulle løse i de kommende år.

Den kolde krig er ophørt, opgaverne for forsvaret er nye og mere vanskelige end nogen sinde, og derfor vil et væsentligt element i de kommende forsvarsforhandlinger blive, hvordan vi skal indrette forsvaret for at kunne løse kommende internationale opgaver. Jeg vil opfordre til, at vi finder en pragmatisk løsning på et politisk problem om frivillighed, som vi ikke betragter som et praktisk problem. Det synes jeg vi skylder Danmarks deltagelse i kommende FN-aktioner, og det synes jeg vi skylder kommende forsvarsforhandlinger, der må løse dette problem.

Socialdemokratiet har traditionelt reageret positivt på FN's opfordringer. Vi er parat til at følge den traditionelle danske FN-politik og imødekomme behovet for nødhjælp til befolkningen i Bosnien-Herzegovina under forudsætning af, at følgende betingelser opfyldes:

For det første, at der er tale om at sikre nødhjælpsforsyninger til befolkningen. For det andet, at der er tale om en fredsbevarende aktion

under FN-kommando. For det tredje, at der er tale om ubetinget frivillighed for al dansk personel i denne aktion: FN-frivillige, professionelle soldater samt officerer. For det fjerde, at der alene er tale om, at vi her tager stilling til en konkret beslutning vedrørende en humanitær og fredsbevarende indsats i Bosnien-Herzegovina, hverken mere eller mindre, og punkt 5, at de problemer, der af forsvarets personaleorganisationer er rejst over for Folketingets Forsvarsudvalg vedrørende forsikringsmæssige forhold, løses på en tilfredsstillende måde.

Lad mig slutte med at sige, at enkelte medlemmer af den socialdemokratiske gruppe har været betænkelige ved at give deres tilslutning til forslaget, men at vi andre har tillagt det afgørende vægt, at FN får mulighed for at hjælpe krigens civile ofre.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Jeg vil gerne kvittere for den socialdemokratiske ordførers bemærkninger om det skærpede krav om frivillighed, om ubetinget frivillighed. Det er en vigtig bemærkning, der også betyder noget for mulighederne for at skabe bred enighed om dette forslag, og derfor hilser vi den velkommen fra Det Radikale Venstres side, for den vil i givet fald gøre det muligt også for os at være med i denne beslutning. Det forudsættes naturligvis, at regeringen vil leve op til dette ønske.

Helge Adam Møller (KF):

At sende danske soldater til Bosnien-Herzegovina er ikke nogen let beslutning, men den konservative folketingsgruppe er ikke i tvivl om, at det er en rigtig beslutning, og derfor siger vi i dag ja til dette forslag.

Vi siger ja af fire overordnede grunde. Vi siger ja, fordi FN har opfordret Danmark og andre lande til at løse denne humanitære hjælpeopgave, vi siger ja, fordi det er en militær hjælpeaktion, som uden tvivl vil redde tusindvis og atter tusindvis af menneskeliv, vi siger ja, fordi den er i overensstemmelse med de holdninger og den politik, som et bredt flertal har ønsket at FN skulle stå for i forbindelse med skabelsen af en ny verdensorden, og vi siger endelig ja, fordi Danmark selvfølgelig har et moralsk ansvar for udviklingen i Europa.